

Smederna

Smedens yrke har utåldrig tradition och gick ofta i arv från far till son. Redan på Gustav Vasas tid fanns hammarsmeder, och det började talas om spiksmeder. I början av 1600-talet hör man i Eskilstuna talas om rörsmeder, dvs. tillverkare av eldvapen.

Smederna var anlitade yrkesmän såväl i stad som på landet, och vid de stora bruken stred smederna för bättre levnadsvillkor och människovärde. Så sjöng man vid ässjor och städ, vid stånghammare och smältugnar, ofta trots allt glada visor men också sånger inspirerade av kamplust och stark tro på en rättvis seger i klasskampen. Denna visa är upptecknad från en handskriven samling från seklets början, och melodin har upptecknats och bearbetats av R. Willard.

Hammar'n vi smida, varmed man skall krossa
slavarnes ok, förbannat på jord.

Trälbundna slakten den käckt skall förlösa,
fjättrarna bryta i syd och i nord.

Framtidens Mjölner ej längre skall bida —
:||: Vi smida :||:

Lansen vi smida, varmed man skall spränga
guldkalvens blodbesudlade stod.

Penningeväldet, det hjärtlösa, stränga,
krossa den skall med ljungande mod.

Arbetets man ej evigt skall lida —
:||: Vi smida :||:

Hackan vi smida, för vilken det gamla
samhällets byggnad skall störta i grus.
Snart skall det murknade rucklet ramla,
givande plats för frihet och ljus.

Segrar'n skall över ruinerna rida —
:||: Vi smida :||: